

РЕШЕНИЕ

Гр. София, 26.01.2016 г.

№ 218

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО, 20 състав, в заседание при закрити врати на тринадесети ноември две хиляди и петнадесета година в състав:

СЪДИЯ: Татяна Костадинова

при секретаря Диана Такова разгледа т.д. № 5431 по описа за 2014 г.:

Производството е по реда на чл. 625 и сл. ТЗ.

Молителят БГ Корпорейшън ЕООД твърди, че е кредитор на Обединени свободни медии АД, спрямо когото има непогасени изискуеми парични вземания, произтичащи от търговски сделки – вземания за главница, възнаградителна и мораторна лихва, дължими по договори за заем. Поддържа, че длъжникът не е в състояние да престира, поради което моли съда да постанови решение, с което да обяви неплатежоспособността на ответника или неговата свръхзадълженост и да открие за него производство по несъстоятелност. Не претендира разноски.

Ответникът Обединени български медии АД оспорва кредиторското качество на молителя, като твърди погасяване чрез прихващане с придобитото по силата на договор за цесия вземане.

Съдът, като прецени събраните доказателства, намира от фактическа и правна страна следното:

Относно активната легитимация на молителя:

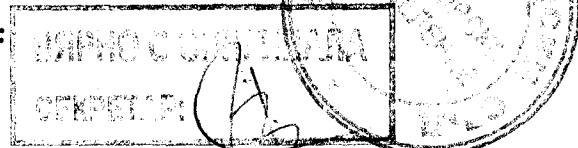
От представените писмени доказателства се установява, че между молителя и ответника са съществували облигационни отношения по пет договора за заем, по силата на които ответникът в качеството си на заемател е следвало да върне на определен ден заетата сума. Падежът е бил предоговорен чрез анекси, като към момента на устните състезания /чл. 235, ал. 3 ГПК/ е изтекъл срокът за връщане на заетата сума по всички договори. Ето защо за определяне на молителя като кредитор е ирелевантно твърдението му за настъпване на предсрочна изискуемост по договорите, поради което съдът не излага мотиви в тази насока.

Според заключението на ССЧЕ размерът на задълженията за главница и възнаградителна лихва по процесните договори са около 3 000 000 лв.

Ответникът твърди погасяване на задълженията, но не го доказва – не се установява нито възникването на вземането, предмет на сключения договор за цесия, нито съществуването му към момента на цесията. Ето защо при оспорване от страна на молителя на това обстоятелство и при прилагане на правилата за разпределение на доказателствената тежест съдът приема, че ответникът не е носител на вземане срещу ищеца и изявлението за прихващане не е могло да породи погасително действие.

Следователно молителят е кредитор на изискуемо парично вземане, възникнало от относителна търговска сделка, и поради това е активно легитимиран да иска откриване спрямо длъжника си на производство по несъстоятелност.

Относно неплатежоспособността:

Неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо задължение от вида, определен в разпоредбата на чл. 608 ТЗ. Това състояние трябва да **не е временно** /арг.чл. 631 ТЗ/ и именно то да е в **причинна връзка с неизпълнението**. Т.е. липсата на изпълнение сама по себе си не сочи на състояние на неплатежоспособност – то е налице, само ако неизпълнението се дължи на влошеното финансово състояние на длъжника.

Съгласно презумпцията на чл. 608, ал. 2 ТЗ, неплатежоспособността се предполага, когато търговецът е спрял плащанията на задължения от посочения в чл. 608 ТЗ вид. В настоящия случай спиране на плащането по изискуеми парични задължения по търговска сделка е налице. Презумпцията за неплатежоспособност не е оборена нито от представени от длъжника доказателства, нито от заключението на СИЕ.

При изготвяне на заключението вещото лице е изследвало финансовото състояние на ответното дружество в периода 2011 г. – 2014 г., като е констатирало, че за 2014 г. коефициентите за ликвидност /обща, бърза, незабавна и абсолютна/ са извън референтните стойности, а коефициентът на платежоспособност е с отрицателни стойности за целия изследван период. /л. 205/. Това дава основание на вещото лице да заключи, че ответното дружество е във влошено финансово състояние с ясно изразен понижаващ се характер, не разполага с имущество, достатъчно за покриване на паричните му задължения, като затрудненията не са временни и съществува недостиг на ликвидност за покриване на текущите оперативни задължения.

С оглед заключението на СИЕ съдът приема, че ответникът е в състояние на неплатежоспособност. Възможността да е налице и състояние на свръхзадълженост е ирелевантно, доколкото е въведено като евентуално основание на молбата по чл. 625 ТЗ.

Ето защо молбата за откриване на производство по несъстоятелност на основание неплатежоспособност следва да бъде уважена.

Относно началната дата на неплатежоспособността:

С аргумент от чл. 608, ал. 1 ТЗ следва да се приеме, че началната дата на неплатежоспособността е дата, на която длъжникът не е бил в състояние да изпълни изискуемо парично вземане по търговска сделка. Доколкото самото неизпълнение не е достатъчно за този извод, то за определяне на началната дата съдът следва да издири този времеви момент, в който **едновременно са налице и двата елемента на неплатежоспособността – наличие на непогасено изискуемо задължение по чл. 608, ал. 1 ТЗ и финансова невъзможност за погасяването му, която има траен характер.**

От заключението на СИЕ се установява, че ответното дружество не е прекратило дейността си, поради което според съда не може да се приеме, че ответникът е прекратил всички плащания към всички кредитори. С аргумент от разпоредбата на чл. 608, ал. 3 ТЗ обаче неплатежоспособността може да настъпи **и преди спиране на всички плащания** – щом длъжникът е в състояние да погаси задълженията си или **само частично, или само за част от кредиторите**. Ето защо за определяне на началната дата следва да се вземе предвид датата, на която поради трайно влошено финансово състояние длъжникът не е могъл да удовлетвори изцяло или частично изискуемите вземания на отделни свои кредитори.

Непогасено изискуемо задължение към молителя /като външен белег на неплатежоспособността/ е съществувало най-рано към сочената дата на предсрочна изискуемост /юни 2014 г./. Следва да се установи обаче **причинната връзка** между този факт и влошеното икономическо състояние на търговеца – а именно, че

спирането на плащането към молителя е израз на неплатежоспособността на длъжника, а няма друга причина. Или „началната дата на неплатежоспособността следва да се определи като се съобрази общото икономическо състояние на длъжника, с оглед изведените критерии, и момента на спиране на обслужване на задълженията му, а не от конкретно извършено или неизвършено плащане към определен кредитор.“ /о. № 1 от 06.01.2014 г. по т. д. № 2248/2014 г., II ТО, ВКС, и цит. там практика/.

За определяне момента, в който за длъжника е настъпила невъзможност да посреща текущите си задължения, съдът ползва коефициента на обща ликвидност. Той отразява съотношението на всички краткотрайни активи към краткосрочните задължения. За норматив при този коефициент се приема коефициент 1 /единица/, тъй като при него предприятието има толкова краткотрайни активи, колкото са неговите краткосрочни задължения, и то е в състояние да плаща задълженията си. Видно от заключението на СИЕ, коефициентът на обща ликвидност е спаднал под референтните стойности през 2014 г., като финансовото състояние за 2014 г. е установимо едва с годишния баланс и към 31.12.2014 г. Липсват доказателства, дали коефициентът е бил влошен към датата, на която е настъпила изискуемостта на вземанията /средата на 2014 г./, и поради това първият **доказан момент, в който двата елемента – спрени плащания и невъзможност за плащане – съвпадат, е 31.12.2014 г.** Тази дата следва да се определи за начална.

По приложението на чл. 632, ал. 1 ТЗ:

От заключението на СИЕ е видно, че не може да се даде еднозначен отговор на въпроса, дали е имуществено, достатъчно за покриване на началните разноски /т. 12/. При този извод съдът е длъжен да приеме, че достатъчно налично имущество няма /данните за реализиран приход са на база счетоводните записвания и не може да се установи, дали към настоящия момент имуществото има характер на налично по смисъла на чл. 629б ТЗ/.

В указания с определение от 25.11.2015 г. срок не е внесена определената сума за покриване на началните разноски. Ето защо съдът следва да приложи разпоредбата на чл. 632, ал. 1 ТЗ.

Така мотивиран и на основание чл. 632, ал. 1 ТЗ, съдът

Р Е Ш И

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на **Обединени свободни медии АД**, ЕИК 201692429.

ОПРЕДЕЛЯ начална дата на неплатежоспособността 31.12.2014 г.

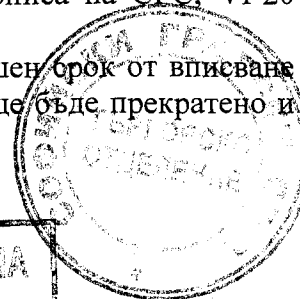
ОТКРИВА производство по несъстоятелност по отношение на **Обединени свободни медии АД**, ЕИК 201692429.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване на дейността на предприятието на **Обединени свободни медии АД**, ЕИК 201692429.

ОБЯВЯВА В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ **Обединени свободни медии АД**, ЕИК 201692429.

СПИРА производството по т.д. № 5431/2014 г. по описа на СГС, VI-20 състав.

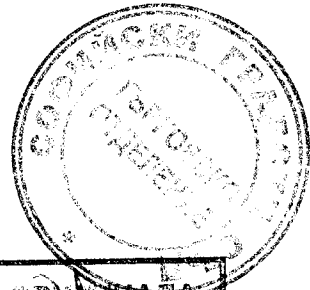
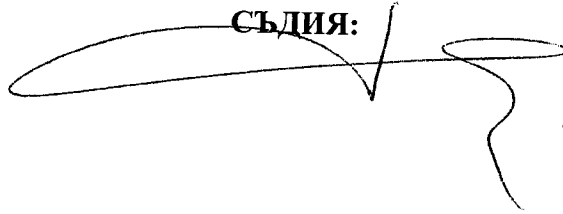
УКАЗВА на кредиторите, че в случай, че в едногодишен срок от вписване на решението производството не бъде възобновено, същото ще бъде прекратено и ще се постанови заличаване на длъжника.

РЕШЕНИЕТО подлежи на вписване в търговския регистър и може да се обжалва в седемдневен срок от вписването му в търговския регистър пред Софийския апелативен съд.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на Агенцията по вписванията за вписване на решението в търговския регистър на основание чл. 622 ТЗ.

СЪДИЯ:

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
СЕКРЕТАР:

*Внесено в книгата на
СЗМ в ТЗ на Д. А. И. Е. Г.*